

דברי הכפר

ה ב ר ה

אפילו שאני מאוד עסוקה
הייתי חייבת להכניס פה מילה -
מילת הבהרה שתיכתב בחופזה
(ואתכם הסליחה):

השתמע כביכול שנעלבתי
שלקחתי ללב דברים שאמרו לי
ובהפגנה, בפרימדוניות איומה -
זרקתי את העט על שולחן העורך
ואמרתי - שדי לי!!

אבל זה לא נכון!
אף לא פעם אחת - נפגעתי
ועל הערות שאמרו לי - בדרך-כלל שמחתי
או לקחתי לתשומת לבי ותיקנתי...
כך - שאם חשבתם שאתם צריכים להתבייש -
זה בסדר, שום דבר לא השתבש.
אני פשוט הפסקתי לכתוב "מה נשמע"
כי "נשבר לי", בינתיים...

תודה

שלומית ע.ל.

מספר 928

א' באב תשמ"ה
19.7.85

כפר הנשיא

ע ל ו ן פ נ ל מ י
ל א ל פ ר ס ו ם

מה נמצא?

* גיוס, ועוד גיוס, ועוד גיוס ו... זהו הרושם שכנראה ילווה אותנו בקיץ זה. מי שחושב שעשבים שוטים נגמרים פעם, אז הוא שוטה יותר גדול מהם, מפני שעשבים שוטים כל-כך שוטים, שלא יודעים מתי ואיפה הם לא רצויים. בקיצור, בסתם הכול התכוונתי לעודד אתכם, בפרט את אלה שלא נפל עדיין בחלקם העונג הגדול מכול - לעשב (ועד כמה שידעתי משגת, הם די רבים ואולי נחמד יותר להגיד שהם לא מעטים), להבהיר להם שעוד יהיו הרבה גיוסים והם יוכלו להשתתף ביותר מגיוס אחד, אם הם רוצים או לא רוצים. כולי תקווה שיהיה מספיק מקום ברכב.

א. מאור

א. מאור

* מי נגד עבודה שכירה? שיקום!!

* פעוטון "צופית" הישן והזכור "עלינו לטובה", שובו פניו, שופץ, נוקה, טופס ונפתח השבוע לכבוד הפעוטות במשקנו (אחרי הכול גם להם מגיע) חונכים אותו: סלע, שירית, ניב, אלון, אורלי, שונטל ושלו, בניצוחן של רותי חצור, מרים כהן וחנה מסר (ממש צוות לעניין).

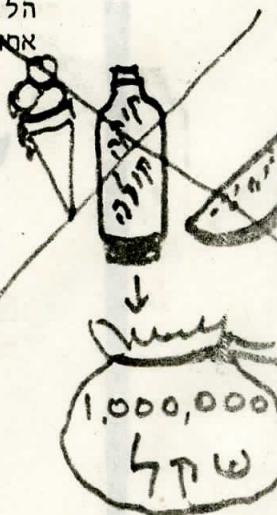
* הידעתם כי גם לנו נציגים במכביה? נורמן ואד משתתפים בנבחרת הראגבי של ארצנו. עלו והצליחו, נורמן ואד משיח!

* חידה קטנה - לכן יותר מלבן בבואו ואדום יותר מאדום בלכתו. הפיתרון, כמובן, אולפן הקיץ. כמו בכל שנה, הגיע אולפן הקיץ אלינו מאנגליה ואני תוהה מה מתאים להם יותר, מלבן או האדום?

* לילדינו היקרים הכינו תוכנית ענפה ומגוונת למשך הקיץ, כולל כמובן את הקייטנה המסורתית. אולם המשבר הכלכלי לא פסח עליהם והם נדרשו לקצץ בתקציב (הכוונה למארגנים). הם עשו זאת וקיצצו מגוון שקל בתקציב הקייטנה. כל הכבוד, הלוואי כל יתר הענפים היצרניים והלא יצרניים לבנו בעקבותיהם (וכמובן כל אחד ואחד מאיתנו).

קבלת השבת של השבוע הוכנה ומוגשת על ידי רובל הרב הרפורמי שמתארח אצלנו.

בליל שבת

ב' 21²⁰ ב'ח"א

המרת הפלפול

גואו ול 3 חק

כוענו יחד - בתוכנית
"מ 3838 ת"

יש גם חלק!

מזל טוב!

ל י ו ם - ה ו ל ד ת
*****

21.7. עדנה קולינס
מיקי נוי

23.7. נעה מעין
מיה בן-חנור

24.7. ישי אנגלסברג
אבנר מרצ'יאנו

25.7. ג'ניס אב

אלדד קולינס
ליאורה עדיר (מנדזיגורסקי)

קרין עמר
מאיה רובינסון

26.7. ויטה מנדזיגורסקי

גיל קולינס

27.7. אנט מעין

*****
*****

פגנת הסרט השגזר

שם הסרט: ה ע ו ק ץ 2 - 2 THE STING

בימוי: ג'רי פול קגן

משחק: קרל מולדן, אוליבר ריד, מק לייוויס, טרי גר, ג'סי גליסון

סיווג: קומדיה

כל מי שזוכר את "העוקץ" מס. 1 עם פול ניומן ורוברט רדפורד, ייהנה לראות את סרט ההמשך. גם כאן יש לנו מזימה בתוך מזימה בתוך מזימה, ולבסוף זה הרמאי המתוחכם יותר. נוכל הצמרת ב"עוקץ 2" הוא אוליבר ריד. קרל מולדן משחק את מקלינסקי, נוכל בעל ממון וחסר סטיל.

התסריטאי של הסרט, דייוויד וורד, כתב וביים את "סימטת האשליה" בקיצור, סרט קומי מהנה ביותר, מתאים לסוף-שבוע.

אחרוני -

עברה כבר שנה. שוב מדברים בשבחו, והאהבה מציפה אותנו, המשפחה. ביום השלו-
שים, לפני אחד-עשר חודש, כשיצא גליון "דברי הכפר" מוקדש לזכרו, שאלו אם גם
אני רוצה להוסיף משהו. קשה היה לי אז להעלות על הדעת את המשפט "הוא היה",
ובוודאי לא הייתי מסוגלת להעלותו על הנייר.

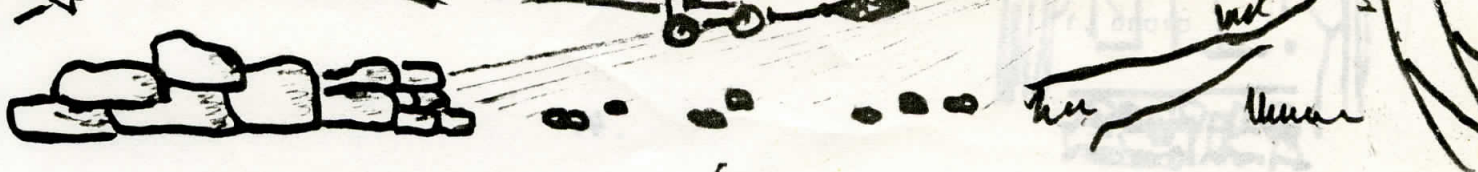
אבל עכשיו, ביום השנה, אני מרגישה צורך לכתוב כמה דברים על לי, דברים
קטנים אולי, שצראו אותו כפי שהיה - פעיל, תוסס, "איכפתניק".

בהספדים בעל-פה ובכתב עלו ונשנו המילים "צנוע" ו"פשוט", ובמובן מסויים
הן מתאימות. לי אהב סגנון חיים צנוע ושנא כל ראוותנות או התרברבות. הוא לא
סבל מליצות ללא תוכן, ויומרות ללא כיסוי. גם הופעה חיצונית לא היתה חשובה
לו. זאת הסיבה שהיה מסוגל להופיע בקבלת שבת עם חולצה שמחציתה היתה משתלשלת
מעל המכנסים, וחדר העבודה שלו היה "מבולגן" לרוב (אבל תמיד מצא בו את
הנחוש לו).

אך אם "צנוע" כוונתו "נחבא אל הכלים" או "פשוט", נראה כמו "תמים" או
"חסר יוזמה", אין זה נכון כלל. בדברים שהיו חשובים לו תמיד פעל רבות, וידע
לעמוד על שלו. מה היו הדברים החשובים לו?

כדי להבין את זה צריכים אולי לחזור אל השורשים. לי גדל במשפחת פועלים,
שבה היהדות והפוליטיקה היו מעורבות זו בזו. המסורת נשמרה בקפדנות, אבל במו-
צאי-שבת היו מתאספים ומתווכחים על פוליטיקה עד לשעות הקטנות של הלילה. מוצ-
אם של שני הוריו היה מרוסיה, ואמו כנראה נשלחה לאנגליה על-ידי הוריה, אחרי
שהתערבה יתר על המידה בענייני פוליטיקה שם. עם רקע כזה היה זה טבעי לגמרי של
ימשך לתנועה ציונית סוציאליסטית ששמרה, לפחות במידה מסוימת, על המסורת הי-
הודית. הוא תמיד סיפר לי שאחיו הבכור, שלמד אז חזנות, היה לוחץ עליו ללכת
לתנועת-נוער דתית יותר, והוא היה עונה לו: "דווקא בסביבה יותר חילונית אני
אוכל לעזור לשמור על המסורת". יעידו חגיגנו, חתונותינו ובני-המצווה העולים
לתורה בקרב קהילתנו, עד כמה הצליח בשאיפתו זו. הסבלנות לא היתה תכונה טבעית
של לי, אבל כשנרתם ללמד את הבנים את הברכות ואת פרשת השבוע, היה מסוגל לח-
זור על אותו פסוק שוב ושוב, עד שגם אלה שלא נתברכו בחוש מוסיקלי היו שרים את
הברכה כבקיאים ורגילים. אולי תהיה זו הפתעה לחברים אם אספר, שתמיד חשב שגם
בנות-המצווה צריכות להצטרף לעלייה לתורה.

בדרך כלל לי לא הירבה בדברים, אבל היתה לו דרך, על-ידי הלצה, או על-ידי
איזו מילה במקום הנכון, להתקשר אל אנשים מכל הסוגים והגילים. שוב אני מעלה
נשכחות: במלחמת העולם, באנגליה, נאלצו חברי ההכשרה לעבוד עם שבויי מלחמה אי-
טלקיים. כמוכן, שפה משותפת לא היתה, אבל תוך כמה ימים כולם הכירו אותו וכינוהו
בחיבה "לואיג'י", כינוי שנדבק אליו מאז אצל ותיקיננו. יותר מאוחר עבד בסיקול
כמשגיח מטעם הקרן הקיימת עם קבוצת תימנים מאליפלט. גם אליהם נקשר מאוד והיה
חוזר הביתה ומתפעל מחריצותם ושורשיותם. את תקופת העבודה בסיקול תמיד זכר בחיבה,
והיה גאה על כל יכול שהצלחנו להוציא מהאדמה המסוקלת. היה לו סיפור על אותו חבר
שעבד איתו והתמרמר: "אף פעם לא נתפרנס מאדמה סלעית כזאת", ולאחר זמן קצר עזב
את המשק. אותו חבר חזר אחרי שנים לביקור והתפעל מהשדות המוריקים והמטעים המ-
כסים את הסביבה. הוא קיבל סיפוק רב מעבודתו במטע, ותמיד היה לו מה לספר על לב-
לוב או פריחה, וסיכויי הצלחה באותה שנה. בעונת הקטיפ ירדנו לא פעם בשבת ללקט
פרטי במקומות שרק הוא ידע עליהם. תמיד קיבלתי תפוחים טריים כחודש אחרי כל אחד
אחר, כי ברגע ידע איפה נמצא איזה עץ "נבנת", שנשאר עליו מעט פרי. עם כל ההבנה,
היה זה בשבילי מלאכה במיוחד שיחד איתו נעקרו עצי התפוח האחרונים במשק.

(אחרי שנה - המשך)

גם עם צעירים אהב לעבוד, והיה זה בעקבות הדרכת מחנה קיץ. שנשלחנו - כל המשפחה - לשליחות באנגליה לשנתיים. מאז כבר עברו כמעט 20 שנה וישנם חניכים שאיתם אנו שומרים על קשר עד עצם היום הזה.

במשך מספר שנים ריכז את האולפן אצלנו ולא פעם אירחנו לארוחת-ארבע את הב-עיתיים שבתלמידיו, שבאו "לשוחח" ולבקש עוד הזדמנות להמשיך ללמוד.

אהבתו האחרת של לוי היתה - ספרים. בשנים הראשונות לקיום המשק לא היתה ספרייה. אותם ספרים מעטים, שהבאנו איתנו מחו"ל, היו ארוזים היטב בארגזים, והממונה עליהם לא היה מעוניין להפיץ אותם בציבור. לוי החליט לשנות את המצב. בעקשנות, שאף היא היתה אופיינית לו, פעל עד שנפתחו הארגזים, ובחדר בצריף נחנכה הספרייה הדו-לשונית הראשונה בגליל. כי זאת לדעת: בשביל לוי העיקר היה שיקראו, עדיין לא קוראים עברית? שיקראו לפחות אנגלית. קוראים "זבל"? בעק-בות זה יגיעו גם לספרות טובה. בנושא זה היו לו לא פעם ויכוחים עם ספרנים יותר "אורתודוקסים" באזור.

במשך שנים ניהל את הספרייה בשעות הפנאי, יחד עם צוות מתנדבים, והצליח לאט לאט להרחיב אותה. הוא ניצל כל הזדמנות של קשר בארץ ובחו"ל, כדי לרכוש עוד ספר, עד שבשנים האחרונות הפכה הספרנות לתעסוקה מלאה שלו. בעקבות מספר ימי עיון בתיקון ספרים, התחיל ללמד את עצמו גם בריכת ספרים, והיתה לו רשת ענפה של מקורות לספרי-כיס, שהיה כורך ומכניס לספרייה בכריכה קשה. כל זה כדי לחסוך מהתקציב, ולרכוש עוד ספר או שניים! את הידע שרכש הפיץ אחר-כך בימי עיון אזור-ריים.

הוא הקדיש לספרייה שעות עבודה ומחשבה בלי סוף, ועל-ידי יחסו הפתוח והמיוחד הפך אותה למקום חי ותוסס. הוא היה גם אחד הראשונים בגליל שדגל בשיטת "השירות העצמי", במדפים פתוחים לציבור. תמיד האמין כי הרפרוף בספרים ובמדפים מעודד את הקריאה. לכן כל-כך לחם עבור כל סנטימטר של שטח בספרייה, והצטער שהצפיפות, העולה עם כל ספר נוסף שנרכש, הפריעה לנוחיות החבר. הוא עודד את החברים לבוא לשאול ספרים בכל שעה שהוא נמצא בספרייה, וזה היה לא פעם מחמש בבוקר! רק דבר אחד היה מוציא אותו מן הכלים - אם חבר השחית ספר או חו"ח איבד אותו. על זה לא יכול היה לסלוח.

אחרי מותו התפעמתי ממספר החברים מכל הגילים שסיפרו לי על יחסו המיוחד אלי-הם. "הוא ידע שאני קוראת ספר ליום, והיה מוכן לתת לי גם 8 ספרים בבת אחת", סיפרה חברה. מהסבתות שמעתי שהוא "ידע בדיוק מאיזה ספר אני איהנה". חייל סיפר לי על הנוחיות של השאלת ספרים בשבת. סטודנט סיפר על נכונותו לרכוש כל ספר שנחנץ ללימודים. חבר אחר דיבר על ההנחה הגדולה שהשיג בשבילו, אחרי בירורים רבים, ברכישת מילון יקר. והגננת אמרה שהילדים שאלו: "אז מי יתקן לנו עכשיו את הספרים?" - - -

חלום היה ללוי. עם הרחבת חדר-האוכל רצה להרחיב את הספרייה שתכלול, בנוסף למדפים מסודרים בהרחבה, חדר-עיון ראוי לשמו, חדר-קריאה שבו החבר יוכל לשבת בנוחיות ולעיין בספרי אמנות וירחונים, וגם אגף לילדים. הוא ראה את הספרייה החדשה כמין מועדון משפחתי. כמה עצוב לי שלא זכה לראות את חלומי בהתגשמותו.

א נ ג ה

אנו נאספים ביחד בתום שנה לפטירתו של חברנו היקר אריה לו סגל ז"ל,
להשתתף בגילוי המצבה ולהעלות זכרונות מספר מדרך חייו.

בני המשפחה ומשפחת הקיבוץ מסמלים את המועד הזה ע"י הטקס, אבל אנחנו,
אשר הכרנו והוקרנו את לו כאדם פעיל, תוסס, ומעל הכול - צנוע, נאמן וישר
בכל מעשיו ודרכיו, נושאים את זכרו איתנו תמיד.

פעילות נמרצת בכל הקשור למפעל הציוני והקיבוצי, השאיפה להיות שותף מלא
ופעיל בבניית החברה הערכית החדשה במדינת ישראל והקמת קיבוצנו כאן בגליל,
אליהו את לו תמיד.

ערנותו ומעורבותו בכל נושא - משקי או חברתי, בחקלאות ובתעשייה, היו מור-
גשות תמיד, ובשנים האחרונות - הנושא הפוליטי ביתר שאת.

גולת הכותרת לפעילותו החברתית היתה הקמת מפעל הספרייה, אשר נבנתה וטופחה
ביד אוהבת, עד אשר נצבר בה היום, בצפיפות, אוצר ספרים אשר מעטים כמוהו נמצ-
אים בקיבוצינו. חבר הספרנים באיזור הכיר והוקיר את לו והיה אסיר תודה לו עבור
נכונותו לעזור ולהדריך בכל עת שנתבקש.

עברה שנה, ואנו נותרים מיותמים מחבר ורע חם-לב, שעבר איתנו את הזמנים הק-
שים והנפלאים של ימי בראשית, בתנועה ובהכשרה בחו"ל, בדרכנו המשותפת במדינה
שבדרך, וב ישראל.

מעשיו בשמירת ערך המסורת היהודית, טיפוחה והנחלתה כערך הומניסטי וישראלי
תנועתי, וחלקו בבניית חברתנו - הם אשר ישמשו לנו מצבת חיים ומופת.
יהא זכרו ברוך.

מ א י ר

(דברים בטקס ג לוי המצבה)

נ ר - ז י כ ר ר ן

ח" באב - מר יוסף וולפין

בנינו עבדנו...

דימוקרטיה, אסיפה ועקרונות

登台下暗し
諺

סיימנו השבוע, בהשתתפות גדולה למדי, את האסיפה החמישית שדנה בשאלת העבודה השכירה במפעל. אחרי קרוב לעשר שעות דיונים, שבהם נאמרו הרבה דברי טעם, החלטנו לאשרר החלטה מלפני שלוש שנים, האומרת שיש לפעול לחיסול העבודה השכירה בבית היציקה. כביכול חגיגה לדימוקרטיה, אבל נדמה - לפחות לכותב שורות אלה - שיש לא מעט כפל לשון בהתייחסנו לסוגים שונים של מבצעי עבודות שקיבוץ זה, כמו אחרים, זקוק להם ומשלם עבורם. נשאלת השאלה, מה השתנה, או אולי לא השתנה, במשך שלוש שנים מאז ההחלטה המקורית, שהניע את קברניטי הקיבוץ להביא נושא חתום לדיון מחדש? ויש לבדוק את הסמכויות הניתנות ליושבי-ראש באסיפות, לקבוע נהלים שרירותיים תוך כדי מהלך הדיון.

יש צביעות, במקרה הטוב רציונליזציה, בהתייחסנו לעבודה השכירה לסוגיה. אבות הקיבוץ קבעו כערך עליון את העבודה העצמית ואי-ניצול הזולת. לא קשה למצוא את הדוגמאות הסותרות ערך זה בקיבוצים: רופאים וסנדלרים; מהנדסים וצבעים, מורים ומטפלות בקשישים, חשמלאים ונגנים... הרשימה אינה מושלמת. והנימוק: בלעדיותם אי-אפשר. בא התחכום ומצילנו: אפשר להעביר את העניין לקבלן-משנה (ראים, אם מדובר בהעסקת ערבים) והוא יעסיק את השכירים. לכן כל הבנייה אצלנו כשרה; קטיף אשכוליות בעזרת דרוזים בפרדס; עישוב בכותנה, סיקול... הכול מותר. לא פעם אנחנו מתריעים על ה"דרש" וה"פלפול" של רבנים, שמנסים למצוא דרך ליישב בעיה מבלי לפגוע בהלכה, אבל ה"פלפול" שלנו בקשר לעבודה שאנחנו קונים-שוכרים מוצדק. במה מוצדקת העסקת מתנדבים, כאשר בעיירות הפיתוח המצב הכלכלי הולך ומידרדר? אפשר להצדיק אולי את נוכחותו של המתנדב היהודי כמעשה המקרבו לעליה, אבל רבים מן המתנדבים אינם יהודים...

אולי הגיע הזמן שקיבוץ זה יסתכל במציאות ויכיר באמת כמות שהיא. אם הגענו למסקנה שמחקלאות בלבד לא ניושע ושעיקר רווחינו חייבים לבוא מן התעשייה, עלינו לדעת שרוב העבודות בתעשייה הן משעממות ותכופות מלוכלכות. תעשייה עתירת ידע מחייבת סגל גדול של הנדסאים, מדענים וטכנאים, שהקיבוץ צריך להעסיק וסגל קטן של פועלים לא מיומנים במיוחד. יש תיאוריה האומרת שאם הסביבה קצת יותר נעימה ויש מוסיקת רקע (כמו בחנויות כל-בו), קשישיו של הקיבוץ ירוצו מתוך רצון לאריזה וללחיצה על כפתורים - הבל הבלים. תנאים טובים כאלה לא יכולנו להמציא לפועלים, כמובן, אבל לחברי קיבוץ הכול...

אולי אולי יבוא יום, כאשר - אם עקרונותינו וערכינו חשובים לנו - נצטרך לחיות לפי הכנסותינו: לדחות נסיעות לחו"ל, להקטין הוצאות חינוך, לוותר על תוכניות גרנדיוזיות של בנייה ציבורית. אולי בקיבוץ, החי לפי יכולתו, יהיו פחות שעות לאמנויות, פחות השתלמויות. אולי נצטרך לומר לצעירינו שבעולם, בו מתים מאות אלפים מרעב כיבשות שונות והכלכלה העולמית עומדת על גללי תרנגולת, יקצרו את נסיעתם לחו"ל לחודש-חודשיים וישבו לעבוד, כמו שהצענו הלא-נורמליים בעיר חייבים לעשות. כל אלה דברים ששייכים למציאות של עול השפע, השולל תמיד את האמונה בעקרונות וערכים.

ובאשר לדימוקרטיה, קשה לי לקבל קביעה שרירותית של יושב-ראש האסיפה, שיש לאשרר החלטה שהולכת ומתבצעת, כאשר לא קם אדם והגיש ערעור פורמלי. אם יש צורך באשרורים כאלה, הרי עלינו לאשרר מדי כמה שנים את כל החלטותינו על שוויון, זכויות וחובות של שכבות אוכלוסיה שונות וכל שאר אשיות הקיבוץ. יתכן שיש הקובלים על מהירות ביצוע החלטה, על סחבת מכוונת או על השהיית החלטה שנסיבות מחייבות, אבל כל עוד לא קם אדם ובפיו המילים: "אני מערער על החלטה זו" - ההחלטה שרירה וקיימת ועל הנוגעים בדבר לבצעה כמיטב יכולתם.

4

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

יש דוגמאות בכנסת, ולהבדיל - גם בקיבוץ, כאשר יושב-ראש שיש לו עמדה בקשר לנושא מסויים - ולמי אין עמדה ביחס לדברים חשובים? -מטה או מכוון או מפסיק או מחבל בדיון ובתוצאותיו. זה ניתן לעשות בצורת העמדת ההכרעה להצבעה, בני-צול "גרזן הזמן" ובאי-נכונות להבין שדימוקרטיה מושתתת על סבלנות וסובלנות ולא על שעון-עצר או על קביעה פסקנית "אני סוגר את הרשימה... אין הדבר רלוונטי... איני מרשה לענות על שאלה זאת..."

היו חמש אסיפות רבות משתתפים שבהן רמת הדיון היתה גבוהה ועניינית. לא הגדרנו לבסוף, מהי עבודה שכירה עבורנו ולא התייחסנו כראוי לכל התסבוכת שעבודה בתעשייה מעמידה בפני הקיבוצניק של ימינו. אלה שאלות קיומיות וערכיות ששייכות לאסיפה ולא לאיזה פורום דינונים כלתי מחייב.

כדאי ללמוד מאחרים

בחדר-האוכל של קיבוץ גבעת חיים (מאוחד) יש אזור קטן, הנתחם ע"י שלט אדום "למעשנים".

צוות העובדים בחדר-האוכל לובש מעילים לבנים קצרים, ולא אלטע שמאטעס.

א ר י ק

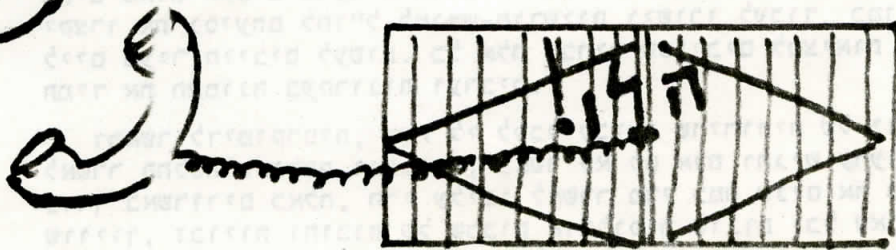
העמוד
הזמן

מספר הטלפון של השער הוא 903

המספר של השער היה 973, היום הוא 903.

חברים, אנא זיכרו זאת וכמו כן - הודיעו לבני משפחותיכם ולחיילים אשר מחוץ למשק.

לתשומת לבכם: מספר 973 הוא היום מחובר לבית פרטי.

כחו אסטרונומיה קשור עתידית!

21.6.85

לדברי הכפר וקוראיו שלום.

כמעט שלושה חודשים מאז מכתבי הקודם, ואני מרגיש כאילו חתיכת חיים גדושה ועסיסית שטפה אותי מאז. אולי למהות הזמן במערב קנדה איכות שונה עבורי מזו של צפון-מזרח ישראל? אולי לא.

יום שישי (ויכולו השמים והארץ וכל צבאם), שלוש וחצי אחה"צ. בבית - גומ-אם לעבוד, בריכה - חברים על הדשא, תה ועוגיות. "כאן דליה הלר" ברשת גימל, עם השירים היפים ביותר אחרי שבוע של הבזקי ידיעות וחדשות והגרלות.

כאן - שקט של ים וריח עם ליחשושי מפרשים מתנפנפים ברוח הגבית הקלה. שלושה מפרשים לבנים גדולים, שני תרנים לבנים בגובה עשרים מטר, (כמו גובה השמש של החנוכיה על האסם של מיירונו!), סיפון תכלכל מכוסה חבלים מצופים עגנים. סירה באורך ארבעים ושתיים רגל, עשויה כולה מעץ שגדל, נחטב ועובד ב-DENMAN ISLAND. עשויה כולה בידיו של דוד קולין פרלסון, מוכשר משוגע מוזר מופלא. אמא רג'י מנמנמת למטה, אבא ג'יסון מביט במפות הניווט, מנסה להתאפס. אני ישוב על החר-טום, חמוש במשקפי-שמש ושכבות פאבא. לא חם על הים, אך השמש הקנדית נוהגת כזו הישראלית, המזרח תיכונית, מיטיבה לקלות ולקלוף את אפי וקצות אוזני.

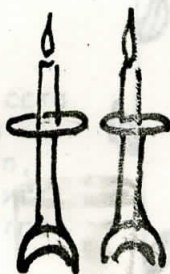
כאילו חלום. אחרי עשרה חודשים של חופש מבית - אני זוכה לביקור של הבית אצלי. כמו האסטרונוט הקשור בחבל ובצינורית חמצן לחללית - ממשיך לרחץ כאילו חופשי במרחב הפתוח ומושך ומקרב את חללית האם אליו, למסע משותף קצר (אולי) החבל וצינור החמצן דמיוניים, לפעמים אני מזהה אותם במרכז הבטן, במקום בו חתכו את חבל הטבור עוד לפני שפקחתי את עיני.

עם דוד קולין ומשפחתי אנו מפליגים לאורך "מעבר ג'ורג'יה", לכיוון צפון מערבה, לאי DENMAN. יום וחצי של ים מוקף איים, זרוע איים, תוללים ירוקים משופעי עצים, גדולים וקטנים (האי ונקובר הנמשך לשמאלנו, גודלו כגודל מדינתנו + דרום-לבנון). אחרי ביקור באי מגוריו של הדוד - יחד עם אבא ואמא - הי דרומה לקליפורניה. אני נפרד משישה חודשים של בריטיש קולומביה, קנדה, ממשיך דרומה ומזרחה, לנסות ולהספיק עוד הכול, לפני שאחזור.

בחודשים האחרונים הכיתי ב-MAYNE ISLAND. כולו עצים והרים, צוקים ומפרצים, אגמים קטנים ועמוקים. גודלו כמחצית עמק החולה, ממוקם במחצית הדרך בין ונקו בר העיר הגדולה (שלחוף המערבי של B.C., במערב קנדה) לוויקטוריה, בירת B.C. בקצה הדרומי של האי הגדול ונקובר. מעבורות לבנות נוחות ומדייקות הן אמצעי התחבורה בין אי לאי ליבשה.

לאותו אי חביב הגעתי באיזה ערב שישי, כחיפושי אחרי מרכזת צוות של נוטעי עצים. חלומי באותה תקופה - קרו קיימת לקנדה, מחנה נוטעים והרבה כסף. אלוהים או משהי אחרת דאגו שאפגש בשכנה - בתור רון. קומוניסט (מתבודד) - אנרכיסט (אמיתי) - פמיניסט (חומד נשים). וגם - מקים חווה לחקלאות אורגנית לשמה. גידול ירקות ופירות. הפקת דבש, ייצור מזון - ריבות, חמוצים, מיצים, אלכוהול, שימורים וכיוצא באלה. וגם - חובב ישראל (מת-נדב לשעבר בדגניה) וגם טוב-לב, משכיל ומעניין עד בלי די. מתעניין מאוד בקהיל-לות וקומונות ברחבי העולם, קשור לארגון עולמי בשם "INTERNATIONAL COMMUNE DESK" המרוכז ומאורגן ב"יד טבנקין". באיזו חוברת מאובקת שקראתי אצלו מצאתי לשמחתי את שמך - גייל ספר - כפר הנשיא, כנציגת אפעל בכינוס שנתי של הארגון.

רון ואני מצאנו עניין משותף ונשארתי לעבוד אצלו. גרתי בצריפו הפעוט והנוח (בלי חשמל וחידושי הציביליזציה), סעדתי במטבח הצנוע והבריא, המבוסס לרוב על ירק הגן והיער, נהניתי במיוחד לאלתר בבישול צמחוני עם מינימום

כפר הנשיא | קליפורניה

(כמו אסטרונוט - המשך)

מצרכים קנויים ומינימום מכשירים מודרניים. עבדנו קשה, מבוקר עד ליל (תשע-עשר, עת מחשיר) בעמק השלוו. מרבים לקפוץ לכריכת המים, החפורה לצד הגן. ביראנו חל-קות יער ע"י חטיבת עצים, שריפת הגזעים, איסוף חוזר ונשנה של שורשים ומקלות ושריפתם, סיקול, גירוף ועוד גירוף, עד שאפשר לעדור ערוגות, לשתול או לזרוע. הגינה אינטנסיבית אורגנית, מפיקה מזון לכל אורך השנה ללא כל שימוש בחומרי הדברה וכימיקלים, מוקפת רשתות דייג על עמודים גבוהים כנגד הצבאים הרבים החומדים תפוח, חסה ושאר מזונות האדם.

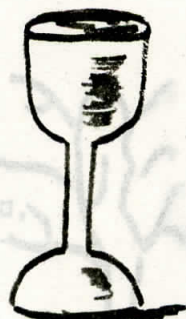
חשבתי הרבה תוך העבודה השקטה. חשבתי על השנים הראשונות של כפר הנשיא, על סיקול, איסוף וחקלאות ידנית, בסיסית, קרובה לטבע, לקרקע. חשבתי על הקמת קיבוץ, כשהכול פתוח, אפשרי, ראשוני. חשבתי על אישי, עובד בחווה זרוקה באי ירוק קטן בין איים במערב קנדה, שותל מלפפונים, זורע צנונים, חוטב עצים, מזיע וחושב.

ולא די שלמדתי והתנסיתי והתחזקתי ונרגעתי בעבודות החווה, ולא די שאכלתי כמלך (טבעוני) וישנתי כנסיך (על השטיח) - בנוסף לכל אלה גם קיבלתי שכר כספי שישפיק לעוד קצת טיולים.

בסופי השבוע נהגתי לחזור לוויקטוריה הבירה, לחזור לרחובות מוצפי השמש, החתיכות, התיירים, ולפרוס את שורת הפוסטרים הטפשיים בטיילת ולמכור, שיהיה מזומן בכיס.

את סדר הפסח חגגתי בוויקטוריה, פעמיים, כמנהג יהודי הגולה. סדר ראשון בבית ידידים, בהשתתפות יקירי הקהילה והרב הצעיר והחביב. סדר צמחוני ומקדוני (סלט חצילים במקום הכבד הקצוץ ורגל סלרי במקום זרוע עוף...). בליווי שירה ישראלית, המזכירה כל-כך את הסדר בבית. אחרי הסעודה נשכבתי לרגע על הספה, להרגיע את אדי היין שמילאו את ראשי. לצלילי חד-גדיא, לאחר כמה שעות קטנות, זינקתי מהספה והת-גנבתי חזרה לכיסאי, כאילו כלום, כאילו יצאתי לחפש את אליהו הנביא לרגע או שניים...

סדר שני בבית הכנסת הנחמד של ויקטוריה, בהשתתפות מרבית הקהילה המקומית. סדר רדוד ומחופף, המבוסס על סיפוק יצר האכילה, כולו כאילו יציאת ידי חובה. אולי ציפיתי לסדר קיבוצי ואין כזה מחוץ לקיבוץ.

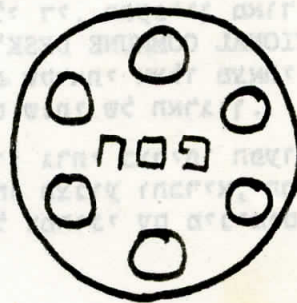
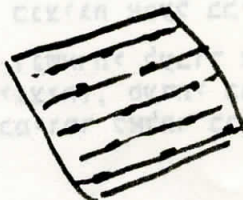
את שאר חגי ומועדי ישראל חגגתי לבדי, לעצמי, בבאר או בקפה לילי, תוך כדי קריאת תוכניות החג בין דפי דברי הכפר.

בימים האחרונים אני מלא בבית. ההורים הגיעו עם ערימות גרעינים, עיתונים, שבועונים ועלונים ישראלים, מתעקשים לדבר עברית ומאזינים לקסטה שאבנר הקליט עבור המשק. קולותיהם של הרבה חברות וחברים המזכירים לי מאיין באתי ולאן... תודה, אבנר. לכזו מתנה לא ציפיתי, מפתיעה ומרגשת.

בשבוע הבא, בקליפורניה - גרשון ונעמה, רפי ואילנה, אלדד הייס ואחרים, כאילו כפר הנשיא מצויה בכל פינה ברחבי העולם, כאילו אין לאן לברוח.

אוהב ושייך,
כל-כך.

א ב י ש י

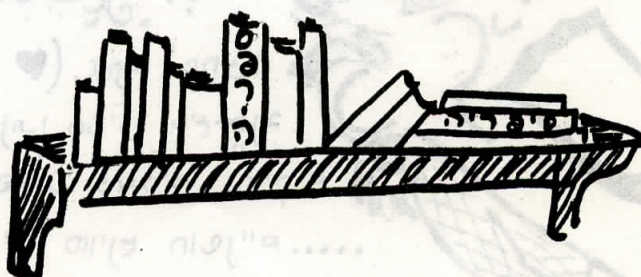
מ ן ה ס פ ר י ל י ה :

בספרייה בוצע "מיפקד" של הספרים אשר הושאלו וטרם הוחזרו. חפ"כ - דלהלן אינו כולל ספרי לימוד של סטודנטים ומתייחס לתקופה החל מ-1979 (!) ועד מאי 1985 ועד בכלל. כללית, לא ברור מדוע ספרים מונחים חודשים רבים בבית ואינם מוחזרים לספרייה, לתועלתם של חברים אחרים. מאחר וחברים לא רבים החזירו את הספרים, כפי שהיו רשומים בפתקים הירוקים שחולקו בשבוע שעבר, אני מבקש להחזיר את הספרים באופן דחוף:

אפריל 1979	-	מבוגרים	-	1	ספר
נוב. 1980	"	"	-	1	"
1981	"	"	-	3	ספרים
1982	"	"	-	5	"
1983	"	"	-	6	בני נעורים - 10 ספרים
1984	"	"	-	62	" " " "
1985	"	"	-	170	" " " "
סה"כ - 330 ספרים					

כמו כן, אני מבקש לא להעביר ספרים "מיד ליד", אלא להחזיר אותם לספרייה. אנו נדאג שיגיעו למי שמבקש אותם. הספרים החדשים (בעברית) שהוזמנו מתל-חי כחודשים מאי-יוני טרם הגיעו. מייד עם בואם יוכנסו למחזור.

מ א י ר

חגגת קיץ בפדר הנשיא

כן רבותי כן. היום הגדול מתקרב. והפעם נח ול מעט מסודות הערב הקסום.
אז מה יהיה שם **קול** מה יהיה קיץ? יה...? קודם כל
★ **האירדה**: וזו האחרונה עיצור אותה חמה וביתית, היא מי אם לא
שלמות עדר עיפשי, אשר תשלח יפה שם בארזון האוכל (שיהיה שם הטו בית).
★ עם הפעלת אמני הקישוט תנצח אירית בת זוגתו של ניר פרלסון.
ואני מצהירה: הקישוט יהיה חדליק. ★ אלן מסדר לנו סאונד מעולה
שיביק אפילו את הד"ר סטרייטס!!!

★ אורות מנצנצים מעל הכיוונים יצוהלו ע"י אנדרו האשל!
★ ירון הנצר האון, שהטו שם אפיק הערב, תבין במה מיוחדת
שתשע את כולם! לם... לם...
★ האוסיקאי האפורסם אדם אדר מנהל את הצד האוסיקאי
ותאמני עי: הוא מכין משהו מופלג.....

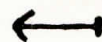
רוצים לדעת מה יתרחש עם הבמה קיץ?
הבמה תהיה בלתי נראית!

טוב, טוב, אז קודם כל (שימו לב ♥), אתם תחזו
בקטע שאתם רוצים של ערקת: יונתן סטיל ביש-פנד.
יה... הפתחת הערב: הפעלת זמרים ותזמרים
כמו איבן לוין ואקס אפר בשירי סווינס חושניים.....
רוצים לדעת עוד?? אוקי.

כחובן המקצועיים שלנו ניר אדם ענת עפר ועוד שירביצו
ביצועים של הבמה....?

נסחר הערב: בעדות ושירי העל של דאיות אפורסמות מהקיסר!

אברה. רוצים לדעת מיהן? חכו בסבלנות... זה עוד מוקדם מדי.

הבונה: עשות חסידה אמיתית! או... all right!

המטרה: כמה שיותר אנשים מכפר הנשיא יקחו חלק בערב, בכל התחומים.
לא רוצים אנשים שמסכימים לעצור, אלא אנשים שפשוט רוצים, מתים לקחת חלק באוצר שהוא צורה.

האפשרויות שניתן לערוך בהם הן: ① בתקום הקישוט - רק מ' שמתכוון עשות משהו מיוחד ← תפנו לאירית של ני.

② יצירת האווירה ע"י סיפור מסוים מאג של חבר האוכל בקור יום השבת (ה-3 באוגוסט) ← רק מ' שבאו לו עיצור את הסדר כבר מהבוקר
← תפנו לשלומית. ③ הכנת מטעמים מדליקים, בקי מאה, ואכל הבא ע"ד וההולך ע"פה. כה האופים והאופות. התעוררו לרחיה ← ותפנו לשלומית.

④ עבדורים חסונים בעל שריהים שמתיים עהקים את הכמה עליה יתחולל הכל ← תפנו עירון.

⑤ סתת מיון-מזר האחרות על הפירסום ← תקבל באהדה רעיון-שעיוניים בראש.

מחמנים את כלם לקחת חלק. וכמובן להילך בערב.

החגיגה היא של כל... בלע. אם ע"א קטנים את לה

אז ע"ב - ע"ב ואחרת... הצוות המארגן.

לכבוד

אחות מרפאה/ועדת בריאות
כפר הנשיא

מגן דוד אדום בישראל

מחוז הגליל והעמקים

שירותי הדם

ג.נ.

הנדון: תרומת דם במשקכם

במסגרת הסכם ביטוח דם, הקיים בין משקכם לבין מד"א בישראל, יוצאת ניידת הדם ללקיחת דם מרוכזת במשקים.
כל חבר בהתיישבות העובדת יקבל דם בכל בית חולים בשעת הצורך, בעת שלום ובעת חירום.

יום ההתרמה שנקבע לכם הוא יום רביעי, תאריך 24.7.85, שעה 16.00.
עליכם להכין סידורים במרפאה או בכל מקום אחר שנקבע לשם כך, כגון:
4 מיטות גבוהות, 2 מיטות למנוחה, מקום להמתנה ורישום, כיבוד קל לתורמים - כריכים או עוגיות, מיץ וכד'.
במידה והנכם תורמים פעמיים בשנה, נא הכינו 7% מכלל האוכלוסיה.
ובמידה והנכם תורמים רק פעם בשנה, נא הכינו 14% מכלל האוכלוסיה.

לא יבואו בחשבון כתורמים:

1. חולי לב, סכרת, אפילפסיה.
2. חולים הסובלים מאנמיה (חוסר דם), לחץ דם נמוך.
3. נושאי מחלות אלרגיות קשות.
4. נשים בהריון, מניקות 6 חודשים מיום גמר ההריון.
5. חברים/ות מתחת לגיל 18 או מעל לגיל 65.
6. חברים/ות שחלו בקדחת או צהבת בתקופה של 5 שנים אחרונות.
7. חברים/ות הסובלים מלחץ דם גבוה.
8. לוקחי תרופות אנטיביוטיות במשך 72 שעות.
9. חיסון כלבת במשך שנה.

בכבוד רב

שחר יוסי

מתאם התרמות דם - מחוז הגליל

נא להירשם ברשימה התלויה ע"י המשרדים במשך

נוכחים: יעל ש', מיכאל ד', גוני פ', גדי, עפרה, יצחק ע', ישראל א'.
נעדרים: דודו, שוש ס'.

1. קריטריונים ללימודים חלקיים בתשמ"ו.

המזכירות ראתה את תכנית הלימודים הקצרים ושמעה על ההצעות לקצץ את חלקם. המטרה היתה לעמוד בתקציב המשוער שיהיה. המזכירות אשרה את התכנית המקוצצת (הדף יחולק לחברים). הוזכר שיתכן שבעתיד תצטרך החברה להעריך למצב שבו יהיה עליה להחליט על קצוצים בסעיפי צריכה שונים, שהלימודים הם חלק מהם.

2. המלצת ועדת חברה ונציגי המזכירות בנושא הקמת ועדה ליעול וחסכון.

הרי ל', גוני פ' ואדי נבחרו להיות ועדה מיעצת למזכירות ולועדת המשק בנושא של יעול וחסכון, שתפקידה למצא דרכים ורעיונות למצוי הבעיה.

חבר יקר,

עקב הפעלת תכנית החרום הכלכלית, הוחלט להקפיא את כל הרכישות לחודשיים הקרובים לפחות.

הסיבה להחלטה זו נעוצה בכך שכל דחיה בהוצאות בתקופה זו תביא לחסכון של כ-20% לחודש - שהוא מחיר הכסף השקלי היום, אם כן, כל ענף שלרשותו מלאי, ימשוך ממנו ולא ירכוש דברים חדשים. במידה ולמרות הכל יהיה צורך ברכישות, יש לקבל על כך אישור חתום ע"י מרכז המשק או רכז שירותים. החלטה זו כוללת את סעיפי ההוצאה מתקציבים שונים, שאושרו בתכנית הוצאות קיום.

מומלץ לחברים לנהוג בהתאם ברכישות פרטיות.

PARENTS PAGE

19.7.85

NEWS OF THE WEEK *****

** A new children's house (rennovated) was opened this week for seven one year olds - in order to make room in the baby-house for new arrivals. (See section "Mazal-Tov"). The toddlers are Sela Sherr-Cina, Shirit Devolt, Niv Maayan, Alon Bouskila, Shontal Bassu and Shalev Nemenoff. The nurses will be Chana Masser, Miriam Cohen and Rutty G'dalyason. Rutty is Shmuel and Debby's Younger daughter, who has returned to us with her husband and young baby after an absence of some years.

** Yossi and Sylvia's son, Oded, joined the Army this month. No doubt Mrs. Philips will be busy sending parcels. Lets hope his army service will be very peaceful.

** This week we have some returning travellers: Mina & Yochanan spent a vacation with Yochanan's brother in the U.S.A. Pam & Yankel came home looking more sunburnt than most of us, after a trip down the Rhine in glorious sunshine, and Max Chayat visited his daughter in Canada.

Avishai Pearlson met up with his parents and Jason's brother in Canada, and they seem to be having a fabulous sailing holiday.

** The film this week: "The Sting" (sequel to another film of that name). The hero this time is Oliver Read, who is a sympathetic crook. Sounds like good summer entertainment.

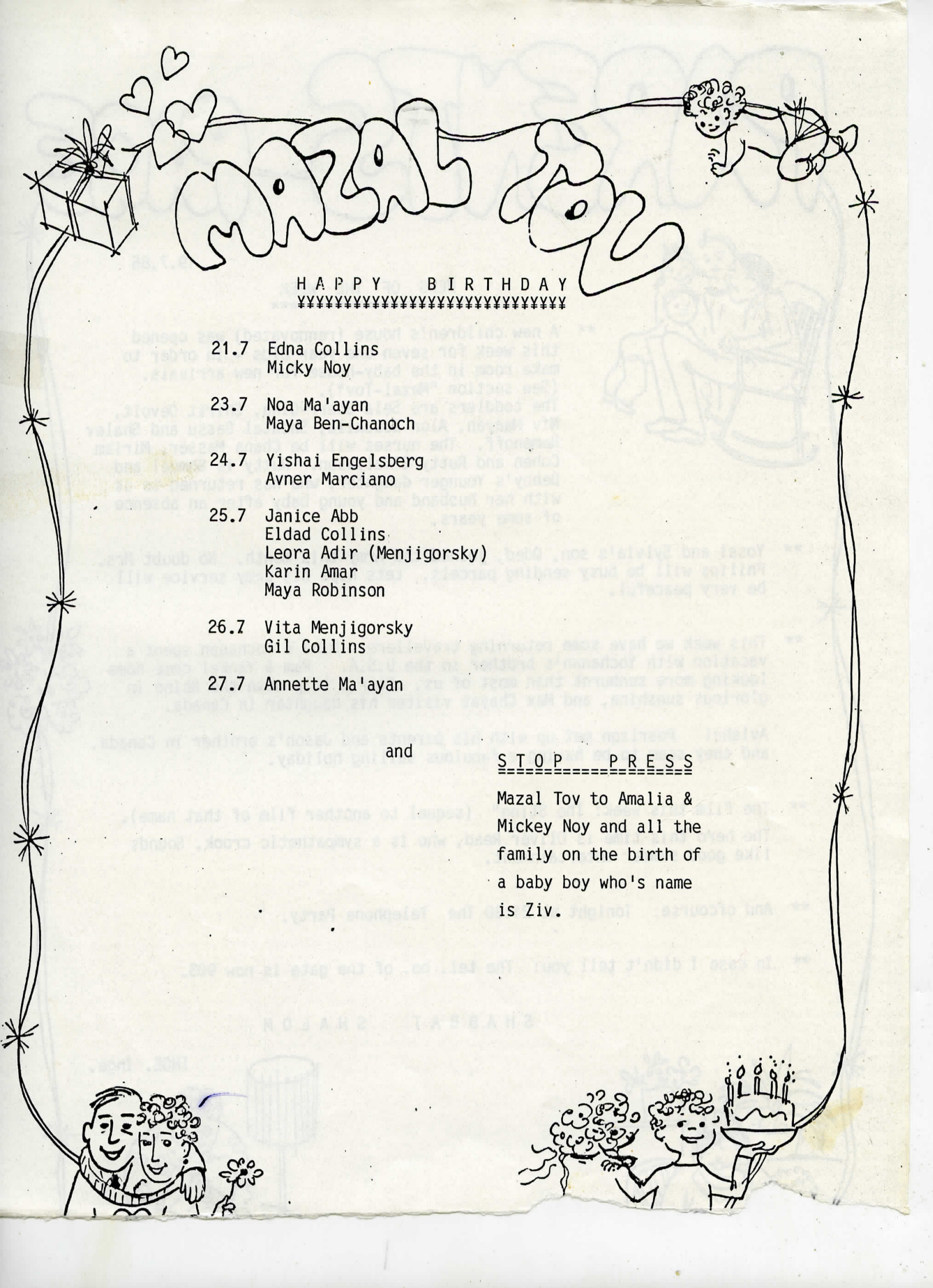
** And ofcourse: Tonight at 21:30 The Telephone Party.

** In case I didn't tell you: The tel. no. of the gate is now 903.

S H A B B A T   S H A L O M

INGE. Inge.

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY
YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

- 21.7 Edna Collins
Micky Noy
- 23.7 Noa Ma'ayan
Maya Ben-Chanoch
- 24.7 Yishai Engelsberg
Avner Marciano
- 25.7 Janice Abb
Eldad Collins
Leora Adir (Menjigorsky)
Karin Amar
Maya Robinson
- 26.7 Vita Menjigorsky
Gil Collins
- 27.7 Annette Ma'ayan

and

S T O P   P R E S S

Mazal Tov to Amalia &
Mickey Noy and all the
family on the birth of
a baby boy who's name
is Ziv.